

Work-lifebalans is belangrijker dan een grote kwekerij met veel personeel en grond

Niels Kuijpers heeft geen behoefte aan vast personeel

In Helvoirt runt Niels Kuijpers een vollegronds boomkwekerij van circa tien hectare, zonder personeel. Met een specialisatie in groenblijvende heesters voor haagbeplanting. Een bewuste keuze, zegt hij. 'Ik heb helemaal geen behoefte aan personeel. Met loonwerkers en machines kan ik het allemaal aan. En het mooiste is: ik heb tijd voor mijn kinderen en draag ook in het gezin mijn steentje bij.'

Auteur: Hein van Iersel

Kuijpers groeide niet op in de boomteelt. Zijn vader was varkensboer. 'Maar daar heb ik nooit een echte connectie mee gehad. Ons pa deed het bedrijf en ons moeder de rest. En dat was bij mijn schoonouders ook hetzelfde laken en pak. Maar ik wil het anders doen. Mijn schoonvader zegt wel eens: "Met jullie kinderen heb ik meer gedaan dan met mijn eigen kinderen." Dat wil ik niet. Ik wil het meemaken.'

Die keuze betekent dat de kwekerij niet groter wordt. 'Ik zit nu gewoon nokjevol met wat ik zelf aan kan. Als je personeel hebt, moet je er zijn voordat het personeel komt en kun je pas gaan als het laatste personeelslid gaat. Nu kan ik mijn kinderen naar school brengen of ophalen. Dat heeft nadelen, maar vooral voordelen.'

Zelf doen, slim organiseren

Kuijpers werkt zonder vast personeel, maar

besteedt wel zoveel mogelijk uit. De haagplanten worden machinaal geknipt, het knippen en steken gebeurt op gps. 'Met planten huur ik een paar mannetjes in. Het spuitwerk doet de loonwerker. In ons geval is dat Mulders in Haaren, waar ik zelf ook jaren heb gewerkt.'

Efficiëntie is belangrijk: 'Ik probeer per blok te oogsten en opnieuw in te zaaien met een groenbemester. Dan kan de hele grond dezelfde behandeling krijgen en rust hebben. Soorten die dezelfde behandeling nodig hebben, plant ik bij elkaar. Ik zorg zo dat ook het knippen, boren en snoeien met maximale efficiëntie kan gebeuren. Af en toe gooi ik misschien wat te veel weg, maar dan is een perceel weer netjes bewerkt en klaar voor de volgende ronde.'

Hij teelt vooral groenblijvende heesters: *Taxus*, *Ilex* en een breed sortiment *Prunus* – onder andere de bekende cultivars van *laurocerasus* zoals Otto Luycken, Elly, Novita, 'Rotundifolia' en ga zo maar door – maar ook *Prunus lusitanica* 'Angustifolia'. En daarnaast wat *Elaeagnus* en *Osmanthus*. Alles uit de volle grond, met kluit.

Van varkens naar hagen

Zijn weg naar het vak begon jong. 'Ik kon eigenlijk best goed leren. Ik heb op de havo gezeten, maar helaas niet afgemaakt. Wat me slechter afging, was mijn aandacht bij de les houden. Dus daarom ben ik al snel gaan werken. Als manneke van elf ging ik bij Joost Sterke werken. Na de havo heb ik de tuinbouwschool in Breda gedaan, een tijd bij een andere kweker gewerkt en parttime bij een loonwerker. In 2015 ben ik volledig voor mezelf begonnen. Nu heb ik ongeveer vier hectare eigen kwekerij en huur er zo'n vijf en een halve bij.'

Markt en prijzen

Over de markt is Kuijpers nuchter. 'De coronajaren waren goud. Alles was op, klanten vroegen niet eens naar prijs of soort. Nu moet je er harder aan trekken. Prijzen zijn wel gestegen, maar als je in verhouding kijkt tot wat verder allemaal duurder is geworden, valt het mee.' Toch merkt hij prijsdruk: 'In november beginnen sommigen van mijn collega's al met zakken. Dan kun je in februari niet ineens weer omhoog. Soms moet je wel mee, anders sta je hier te wachten tot er iemand belt.'

Kleine schaal, veel vrijheid

Zijn manier van werken zorgt wel eens voor

wrijving in de sector. 'Laatst belde een chauffeur boos op dat de poort dichtzat. Het was kwart over acht, terwijl we hadden afgesproken om tien uur. Dan zouden we laden. En ik was de kinderen naar school brengen. Dat snapte hij niet. Mijn mening is: "Tijden veranderen en we moeten allemaal meebewegen."'

Voor Kuijpers is die flexibiliteit essentieel. 'Mijn kinderen zijn maar één keer jong. We hebben een tweeling, dus we doen alles tegelijk. Het vliegt voorbij. Als ze straks tien zijn en jij hebt alles voor het bedrijf gedaan maar weinig van ze gezien, dan krijg je dat niet meer terug. Dan hebben ze jou ook niet meer nodig.'

Samenwerking in de regio

Hoewel hij zelfstandig werkt, zoekt Kuijpers wel actief zijn collega-kwekers op. 'We hebben in Haaren een studieclub met veertien kwekers. Allemaal open figuren die willen delen. Daar heb je veel meer aan dan alles voor jezelf houden. Daar hebben we de club ook op uitgezocht. En het is gezellig. Of je nou vijftien man personeel hebt of geen, iedereen is gelijkwaardig.'

Geen ambitie om groter te groeien

Over tien jaar ziet Niels zichzelf nog steeds op dezelfde plek. 'Ik blijf in de regio, doe wat ik doe. Echt extreem groeien zal ik niet doen. Work-lifebalans is voor mij belangrijker dan een grote kwekerij met veel personeel en grond.'

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!